

nja sveta. Svetopisemska kraljica iz Sabe igra v abesinski dvorni zgodovini zelo važno vlogo. Ona je bila taista, ki je ustvarila za Abesinijo še danes veljaven red glede nasledstva. Izdala je zakon, da bi izključila prestolne prepire, ki do- loča, da morajo vsi moški principi, iz- vzemši pravega prestolonaslednika, ro- mati v prognanstvo v hribe Gessen-Am- ba. Omenjena postava se izvaja še dan- danes.

Kraljica iz Sabe, ki je prevzela po ob- lisku pri kralju Salomonu v Jeruzalemu, judovsko vero, je umrla 1000 let pred Kristusom. Njen naslednik bi naj bil njen in Salomonov sin Menelik I., po katerim se je razširilo abesinsko kralje- stvo.

Menelik I. si je prevzel med drugim tudi naslov »Judovski lev« in tako se imenujejo vladarji Abesinije še danes, čeravno so že davno pokristjanjeni. Po- zneje je razpadlo to kraljestvo na manj- še vladavine, ki so trpele radi verskih bojev. Še le leta 1855 se je posrečilo ce- sarju Teodorju, da je razcepljene pokra- jine zopet združil.

Pravi obnovitelj dežele pa je bil Me- nelik II., ki je vladal še v današnjih dneh in je umrl eno leto pred izbruhom svetovne vojne. Ta cesar je bil priljub- len pri narodu kakor le malokateri vla- dar.

Lidi Yassu, »mali Jezus«, ki je ubežal iz ječe in se pripravlja, da bi se polastil prestola očetov, je nečak Menelika II. Menelik II., ko je čutil, da se mu bliža smrt, je poklical »malega Jezusa« iz ujetništva in ga je slovesno proglasil za prestolonaslednika.

Kamnica pri Mariboru. (Zopet žrtev Drave.) Kakor smo že zadnjič poročali, je utonil v Dra- vi dne 7. julija 22letni Franc Draksler, sin pe- kovskega mojstra v Jelovcu pri Kamnici. Fan-

ta, ki ni bil ravno daleč v vodi, je menda za- dela srčna kap, ker ni mogel plavati do kraja in je zginil tekom ene minute pod vodo. Ker je bila voda jako kalna, je bila vsaka pomoč iz- ključena, pa tudi ostali kopalci niso mogli po- magati, ker niso bili večji plavanja. V ponde- ljek dne 11. julija pa so domači odrasli fantje iskali po Dravi utopljenca in ga našli na dnu reke zadetega na neko soho komaj par metrov oddaljenega od kraja nesreče. Pogreb je bil v torek, dne 12. t. m. popoldne v Kamnici pri Ma- riboru. Za blagopokojnim Francem Draksler- jem žalujejo štiri fare, ker je bil fant jako pri- ljubljen in izmed vseh bratov najpridnejši ter najzvestejša pomoč svojim starišem, ki jim je ta strašna zguba nenadomestljiva. Blagi duši večni mir in pokoj, preostalim hudo prizade- tim staršem in sorodnikom naše iskreno so- žalje!

Hoče. Krasno popravljene orglje bomo imeli sedaj, zato ne bodimo preveč skopi, ko bo tre- ba seči v žep! Hočani izven cerkve radi lepo zapojemo, zato moramo imeti tudi v cerkvi lepo petje.

Sv. Ožbalt ob Dravi. Blagoslovila se bô v ne- deljo dne 31. julija t. l. torej na prvi šent- ožbaltski shod, slovesno in svečano nova ba- novinska cesta, ki se odcepi tukaj od stare rim- ske ceste podravske ter se povspne hipoma v strokovnjaških ovinkih skozi obsežni Jurčev dvor v Čermeniški graben. Dotod, torej v nje- nem spodnjem delu, je cesta zložna pa varno dograjena, pravi blagoslov vsakemu prometu, pešcem in voznikom. Na svoji nadaljni poti je cesta namenjena skozi ličen Presl-Vrabarjev dvor na Kaplo, če bo kje kedaj zopet kredita kaj. Dotlej pa bomo že še se morali vaditi v sveti potrpežljivosti brez grešnega godrnjanja. — Pred štirimi leti pa smo blagoslovili prav na tem mestu novo državno cesto, zgrajeno nad staro rimsko, katero je potopila mogočna Dra- va, ki se jej je vodna gladina vzdignila zaradi novega visokega jezusa pri falski elektrarni.

St. Peter pri Mariboru. Izlet, ki ga je prire- dilo prosvetno društvo »Skala«, je dobro uspel v splošno zadovoljnost udeležencev, katerih je bilo 55. Pomudili smo se pri Sv. Antonu v Slov. goricah, Mali Nedelji, Slatina Radenci in pri Sv. Trojici v Slov. goricah, ter se nato za- dovoljni vrnil domov. — Rdeči petelin je za-

pel v noči od preteklega četrtega na petek. Po- gorela je hiša z gospodarskim poslopjem An- tona Bregant v Nebovi. Navzlic pozni nočni uri so prišli na pomoč požrtvovalni gasilci iz Maribora in Pobrežja. Škoda je deloma krita z zavarovalnino. — Nenadna smrt prof. Alojzija Rezmara je tudi marsikaterega šentpeterčana užalostila. Saj je v prejšnjih letih kaj rad za- hajal med našo mladino.

Vurberg. Ob koncu šolskega leta je bila v tukajšnji osnovni šoli tri dni razstava ročnih del fantov in deklic. Občudovali smo spretnost, da kaj takega zmorejo otroci. Zasluga gre go- šolskemu upravitelju in gdč. učiteljicam, ki so imeli veliko truda z otroci. Bog vam plačaj! — Pa tudi zanimiv kraj je naš slavni Vurberg; koliko tujcev pride ob polétnem času na naš hrib. Radi si ogledajo ta starodavni grad, ki je sedaj moderno puerejen v sanatorij ruske- ga rdečega križa, pod vodstvom dveh gg. zdravnikov. Od vseh strani si pridejo razni bolniki iskat zdravja. Tako so tudi ozdravili težko bolnega posestnika Jakoba Fradl iz Ro- goznice, ki se jim iskreno zahvaljeju.

Sv. Vid pri Valdeku. Župnik Ferdo Pohrašk- ky, član občinskega in krajevnega šolskega odbora v Trbonjah in član bivšega cestnega odbora v Marenbergu, bo dne 1. avgusta t. l. slovesno inštaliran za župnika v Št. Vidu nad Valdekom.

Sv. Vid nad Valdekom. V pondeljek, 11. tega meseca, so zapeli šentvidski zvonovi tužno in milo ter so naznanili, da se je preselila v več- nost Pristovnikova Micka. Smrt si jo je iz- brala za svojo žrtev, dasi je bila v najlepšem cvetu mladosti, v 18 letu svojega življenja. Ni je mogel rešiti iz mrzlih rok smrti ne pretres- ljiv jok ne molitev obupanih staršev. Zaspala je trdno, nevzdrumno in se ni več odzvala nji- hovim klicem. Ob njenem mrtvaškem odru je bilo kljub nujnemu poljskemu delu vedno do- sti molilcev. Res, ganljivi so bili prizori, ki so se odigravali ob mrtvem truplu te mlade dek- lice. Njene tovarišice so jo vso zasule s cvet- jem tako, da se je videla samo njena lepa, z vencem ovita glava. Saj si je zaslužila to, ker je bila pridna mladenka, vzor vsem svojim sovrstnicam. Bila je lepega vedenja, tiha in mirna, vedno zadovoljna v tihem veselju. Zelo mučno bolezen je prenašala z občudovanja

»božja sodba« in kriv- da dokazana. Zbrani sodniki so izjavili, da je ponovitev »poskusa« pri ostalih obdolžencih brezpredmetna. Mož z obžganim jezikom je bil obsojen na plačilo odškodnine. Arabci si razlagajo poskus z og- njem na ta način, da je pri nedolžnem jeziku vsikdar dovolj moker, kar prepereči opečenje. Ako je pa osumljeni kriv, že strah povzroči, da se mu jezik osuši in obže.

Značilna statistika za sedanjo dobo veliko mestnega življenja. V 27 angleških velemes- tih je bilo leto 1931 iz- gubljenih 700 tisoč de- žnikov in palič, 400 tisoč raznih zavojev, 11 tisoč

Mnogo bolj od papeža in kraljev sta se radovala zmage tista naroda, ki sta od turške sile največ pretrpela, a jo strla z vzajemno močjo: Hrvati in Slovenci. — Zagrebški kapitelj je dal postaviti na bojnem polju kapelico v čast sv. Ahaciju, čegar god je praznovala cerkev na dan bitke, in je od- redil, da se vsako leto 22. junija v zagrebški stol- nici opravi zahvalna sv. maša. Cerkvico v čast temu svetniku so zesidali tudi grofi Turjaški pri svojem rodnem gradu. Vsako leto oznanuje na praznik sv. Ahacija strel topičev spominski dan bitke pri Sisku in se zbirajo pobožni verniki v prijazni cerkvi sredi zelenega smrečja. — Slavni dan naše zgodovine so poveljevali tudi v podo- bah in pesmih. V Valvazorjevem času sta bili še dve podobi bitke pri Sisku, ena v ljubljanski stolni cerkvi, druga v deželni hiši. Prva je še ohranjena in je zdaj v ljubljanskem muzeju. — Razun mnogih umetnih latinskih hvalnic, ki so bile zložene na zmago pri Sisku, jo proslavlja še posebno slovenska narodna pesem, ki si je izvo- lila »jakega« Adama Ravbarja s Krumperka, ne-

premagljivega konjiškega glavarja, za svojega junaka.

Ravbar silno vojsko zbrali
Pa pod Sisak jo peljali.
Tolk' je Turka na terišču,
Kakor mravelj na mravljišču.

— — — — —
Tak so Turka pozobali,
Da so vsega posabljali.

Omeniti je še končno, da je škof Hren iz Ha- sanove obleke dal napraviti za ljubljansko stol- nico mašni plašč in dve dalmatiki. Prvi je še ohranjen in se rabi vsako leto na praznik sv. Aha- cija. Blago je svilnato in temno-rdeče, veznina zlata in srebrna z rdečimi modrimi cveticami.

Slovenci in Hrvatje so še tudi v poznejših turških vojskah pomagali in prelivali svojo kri, toda take slavne zmage sami niso več izvojevali kakor pri Sisku, ki ostane njihov najslavnejši čin v stoletnih turških bojih. — — —

vredno potrpežljivostjo in vdanostjo v voljo božjo. Pri vseh je bila priljubljena, kar je pokazal veličasten pogreb. V sredo ob pol 10. uri so prišle Mickine tovarišice v belih oblekah. Pristopile so k odru tih, kakor bi se bale, da zbudijo Micko, a ona jih ni videla, ni videla, kako so polagale cvetje na oder. Ko sta prišla gg. duhovnika, so dvignili Micko iz cvetja. Na glas so zaplakali mati, oče, bratje in sestre, saj so vedeli, da odhaja Micika za vedno. Nobeno oko ni ostalo suho ob tem žalostnem trenutku. Med petjem duhovnikov in molitvijo množic so nesli Miciko na Šentvidski griček, kjer je bila zanjo pripravljena tih ja-mica, njen in naš zadnji dom. Po maši zadušnici so zasuli mlado truplo in nad njim je zrastel griček ves posut s cvetjem in vencem. Presrečna si sedaj Micika, šla si pred nami, da nara pokažeš pot k večnemu cilju. Ohranili te bomo vsi v najljubšem spominu. Žalujejoče starše, brate in sestre pa naj tolaži Bog!

Negova. V nedeljo dne 10. t. m. smo v velikem številu spremili k večnemu počitku ženo cerkvenega ključarja Mavriča, Marijo Mavrič, iz Negovskega vrha, katero je nemila smrt pobrala v najlepših letih. Zapustila je poleg žalujočega moža še štiri otročiče, kateri bodo prav težko pogrešali dobro in skrbno mamico. Rajnica je bila vzor slovenske žene in matere, globokoverna in delavna. Čestokrat si je lahko videl pri obhajilni mizi, kjer je zajemala moči in tolažbe. Naj počiva v miru! — V vrstah naše mladine vlada zadnje čase prav pestro življenje. Za dan 14. avgusta se nam obeta veselo presenečenje. Fantje in dekleta se prav pridno vadijo za igro »Oče«. Pa še marsikaj drugega bo baje na vrsti, samo vsega se nečemo izdati, kaj vse ima g. Lojze na programu. — Obeta se nam izvrstna sadna letina. Drevje se že sedaj šibi pod težo sadja. Samo, ko bi ga mogli po ugodni ceni spraviti v denar, katerega smo bolj bolj potrebni kot volk krogle. — Huda suša nas muči, otave ne bo nič. Ljudje koljejo živino doma, ker je ne morejo prodati, da dobijo vsaj nekaj za najpotrebnejše.

Ptuj. Smrtna nesreča pri vožnji drv. Franc Turnišek, posestnik iz Hojdoš pri Ptuj, je vozil sosedu drva. Prevrnil se je voz na njega in ga smrtno poškodoval. Ponesrečenca so prepe-ljali v ptujsko bolnico, kjer je po prejemu sv.

zakramentov v velikih mukah izdihnil. Pogreb blagega pokojnika se je vršil dne 12. t. m. na hajdinsko pokopališče. Vodil ga je vlč. g. župnik iz Hajdine. Pri odprtem grobu je spregovoril par ganljivih in tolažilnih besed, za kar mu bodi hvala, kakor tudi cerkvenemu pevskeemu zboru, ki je pod vodstvom g. Antona Pal zapel prelepe žalostinke. Rajni je bil vrl katoliški mož, dolgoletni naročnik našega »Slovenskega Gospodarja«. Kako je bil pri ljudeh spoštovan, je pokazala množica ljudstva, ki ga je spremila na zadnji poti. Rajni naj počiva v miru!

Sv. Vid pri Ptuj. Preteklo nedeljo je bil na krasnem haloškem Prigeršku blagoslovljen križ, ki ga je oskrbel tukajšnji minoritski upravitelj g. frater Vitus. Valovite Haloze so s tem zopet obogatele za lepó znamenje, ki ga je itak tako redko najti med našimi pestrimi goricami. — V zadnjem času se je posrečilo našemu g. župniku pridobiti vinskih kupcev za naša vina. Sicer jih ne plačujejo ravno predobro, vendar kmetje vsaj toliko dobijo, da lahko krijejo najnujnejše izdatke na svojih posestvih in da pri tem ne lezejo v dolgove. Pa tudi pijančevanje se s tem zelo omejuje, saj je tako žalostno videti, da si tukaj fantje kupijo v Halozah po pet litrov vina in potem pijani razgrajajo okrog, ker jim pač vinogradnik izpod pet litrov ne sme prodati. — Nova vinski letina se kaže zelo dobro, dal Bog, da bi tudi srečno dozorela. Mogoče pa se vendar odpro tudi našim vinom enkrat vrata med svet, saj imajo tudi naša vina svoj svetovni sloves. — Z otroci, ki so prišli iz Maribora v našo faro na počitnice, imajo naši ljudje mnogo veselja in zabave, tuintam pa tudi mnogo neprikl, ker so si — mestni otroci kmetiško življenje predstavljali mnogo lepše kot je v resnici. Pa je tudi to dobro, da mestni otroci spoznajo, da kmet dandanes živi v enaki ali pa še celo večji mizeriji kakor fabriški delavec. Ni več najprijetnejše bivati na kmetih in kmet nima več zadoščenja, da bi z veseljem jedel kruh, ki si ga je v trudu in znoju pridelal.

Ormož. V četrtek dne 14. t. m. je jutranji osebni vlak, ki vozi iz Ormoža krog pol 8. ure, povozil na železniškem prelazu v Frankovcih kravjo vprego posestnika Ivana Keček iz Loperšic. Obe krasni kravi pingavske pasme je

vrgla lokomotiva kakih 20 metrov naprej ob progi ter ju pri priči ubila. Tudi voz je razbit, posestnik Keček sam pa se je komaj rešil še v zadnjem trenutku. Nesreča bi se po mnenju očitvidca še dala preprečiti, da niso železniški delavci prav na istem mestu iztirili svoj voziček ter tako cesto zelo utesnili. Pogled na železnico ovira na tistem mestu na obeh straneh česte bujno rastoče grmovje na železniškem svetu, tudi je vel nasproten veter ter voznik ni mogel slišati signala. Prav na istem mestu je že večkrat le za las manjkalo, da se ni pripetila podobna nesreča, železniška uprava pa je v kljub protestom prizadetega prebivalstva odstranila zatvornice.

Babinci pri Ljutomeru. Prostovoljno gasilno društvo Babinci priredi svojo običajno veliko tombolo v nedeljo dne 14. avgusta, v slučaju slabega vremena pa dne 15. avgusta. — Glavni dobitki bodo: 1. tombola: krava, 2. tombola: novo moško kolo, 3. tombola: kompletna moška suknjena obleka; 4. tombola: ženska obleka, in še mnogo drugih krasnih dobitkov.

Celje. Orglarska šola. Dne 11. t. m. je zopet napravilo javen izpit osem absolventov. Prav po moško so se odrezali, zlasti na orglah in klavirju. Izpita so se poleg učiteljev gg. Bervarja, Sancina Dušana, Kramarja, Mihelčiča, udeležili tudi drugi gg. interesi in organisti in sicer: g. Karlo Sancin, ravnatelj glasbene matice v Celju, g. kaplan Granfola, g. pozlatar Šket, čč. šolske sestre iz Celja, g. Ig. Žerak, organist šentflorijanski, g. Joško Zemljič, organist iz Sv. Tomaža, g. Skornšek, organist iz Mozirja, g. Žižek, organist iz Št. Jurija ob Taboru ter g. Turin, organist v pok. Tudi dijaštvo je bilo zastopano. Vsem prav iskrena hvala. K zaključku je v lepih besedah čestital vsem absolventom g. nadzornik opat Peter Jurak ter jim podal praktičnih nasvetov in naukov v življenje.

Št. Janž pri Velenju. Brez prestanka zašnje smrti in tudi nedelje ne pozna. V nedeljo, dne 10. julija nam je pokopala pridno tretjerednico Marijo Strahovnik, vdovo bivšega organista in dolgoletno cerkveno pevko. Tretjeredniki in drugi so jo v obilnem številu spremljali na kraj miru in počitka. Uživaj plačilo pri Bogu, v čigar slavo si pela. — V nedeljo, dne 17. ju-

XI. POGLAVJE.

Prevesela vest o odločilni zmagi Slovencev in Hrvatov nad Turki pri Sisku je prodrila v srce vsakega posameznega naših pradedov in jih navdušila za bratstvo v junaštvu. Priprosti narod po Slovenskem in Hrvatskem je bil uverjen, da je turška sila strta in da bodo naši kraji varni pred turškim kopitom in robstvom. Vsaka župnija, da, vsaka vas in hiša so slavile posebej zmago in se zahvaljevale za božjo pomoč. Nepopisno je povzdignil ta uspeh Marijino češčenje. Marija — pomoč kristjanov je postala Slovincem in Hrvatom vse!

O strahovalki in pokončevalki Turkov — junakinji Emi je šel glas od ust do ust po vseh spodnjih krajih. O, kak raj bi bil užival po zmagi pri Sisku stari Belakov Andrej, da ga ni poprej pobrala kuga. Mesto trobentača o Emini slavi na bojnem polju je prevzel za Belakom mladi Toplišek. Ljudje so vreli od vseh strani na Pilštajn, da vidijo ono, ki je poteptala z Marijino pomočjo turško moč, da ne bo več plenila in pustošila slovenskih in hrvatskih dežel.

Pri vseh zasluženih slavospevih je ostala Ema skromna, da, preponižna, da so bili ljudje prepričani, da je živa svetnica. Blęstečo bojno opremo je zamenjala s spokorno obleko. Razoglavna, bosa, oblečena v raševino je posečala domačo župno cerkev. Molila je kakor zamaknjena dolgo. Opravljala je najostrejša spokorna dela, da se je temu čudila njena okolica, ki je ni razumela. Taka spokornica, ko je bilo vendar njeno življenje angelsko čisto in še kronana vsa njena dobra dejanja z za nebesa najbolj zaslužnim činom — zmage nad neverniki!

Njena hiša je postala zatočišče siromakov. Le v družbi revežev se je razveselil njen obraz in je odsevala z njega srčna milina, ki lahko zasije le iz resnično popolnega in s krščansko ljubeznijo do bližnjega prešinjenga srca.

(Konec prihodnjich.)

Širite „Slov. Gospodarja“!

plašcev, 7000 klobukov, 246 tisoč ženskih ročnih torbic, 70 tisoč aktovk in 90 tisoč parov rokavic. Nič boljše nego na Angleškem tudi ni po velemestih drugih evropskih in izven-evropskih držav.

Naročite za fante, ki se odpravljajo k vojakom, knjižico: **Moj tovariš.**

Molitvenik za mladeniče in še zlasti za vojake. Cena z rudečo obrezo 16 Din, z zlato obrazo 18 Din Po pošti 1 Din več.

Tiskarna sv. Cirila, Maribor.

lija pa nam je zgrnila v prezgodnji hladni grob priljubljenega in spoštovanega posestnika Silvestra Zoher, ko ga je pred kratkim opomnila z delnim mrtvoudom, da se mu bliža z neizprosnim korakom. Ko je rajni določil svojega sina Franca za gospodarja in ga oženil s Kristino Cviki iz ugledne hiše Petruhove, je odšel po kratkih, a hudih mukah na večni prevzitek. Svetila mu večna luč! — Na god Karmelske Matere božje smo v Petrovčah prosili Marijo, da varuje našo žetev vremenskih nezdod. Udeležba je bila zelo obilna, znamenje, da je sila velika in da nas more le Marija po dobri letini rešiti. — Za dvajsetletnico društva dobiva društvena dvorana polagoma drugo lice, fantje in dekleta pa se bodo začeli pripravljati na dostojno proslavo.

Gornja Ponikva pri Zalcu. Pretekli teden je žalosten glas naših zvonov naznanjal tužno vest, da je umrl gospodar ugledne Tičarjeve hiše na Gornji Ponikvi. Po dolgi in mučni, z največjo potrpežljivostjo prenašani boleznii je v Gospodu zaspal Jurij Rezman, star 81 let. Bil je izredno dober gospodar in priljubljen, kar je spričal tudi njegov veličasten pogreb. S Tičarjevim očetom je legel v grob eden izmed stare garde ponkovskih prekupčevalcev živine, znanih nekoč po vsej Sloveniji. Pokojni je bil jako dober računar in zelo nadarjen, dober sosed ter jako veren katoličan. Dičila ga je izredna poštenost in resnicoljubnost. Vsakemu človeku si je upal resnico povedati v obraz. Bil je stara korenina, navidezno malo trd, a v resnici zlatega srca. Ob odprtem grobu sta mu govorila ganljive besedice vič. g. župnik in g. šolski upravitelj Križman Josip. Domači moški zbor pa mu je zapeel pod vodstvom g. šolskega upravitelja dve v srce segajoči žalostinki. Onstran groba naj mu svetli večna luč in naj mu bo zemlja, katero je toliko ljubil, lahka! Žalujejo družino pa naj tolaži vsemogočni Bog! — D. V.

Dramlje. Tukaj je za vselej zatisnil svoje oči in mirno v Bogu zaspal vobče spoštovani posestnik Jernej Kožuh v 43. letu svoje starosti. V začetku svetovne vojne je šel na severno bojišče, potem na italijansko, kjer je bil do preobrata leta 1918. Bil je ujet in odpeljan proti jugu. Tam si je nakopal bolezen malarijo, na kateri je bolehal skozi 14 let. Iskal je zdravja pri mnogih zdravnikih in v bolnicah, a pomoči ni bilo. Rajni je bil ustanovni član tukajšnjega gasilnega društva. Roka njegova je bila mila do revežev, saj je imel za geslo besede: »Ne goni reveža od praga, če hočeš, da ti Bog pomaga.« Da je bil pokojni izredno priljubljen, je pričal njegov pogreb, ki se ga je udeležilo veliko število ljudi. Pogreb je vodil vič. g. župnik Pirš, kateri je pri odprtem grobu govoril tako ganljivo, da so se vsem porosile oči. Blagemu pokojniku svetila večna luč! Žalujoci ženi in otrokom in vsej rodbini naše prisrčno sožalje!

Smarje pri Jelšah. To je pač bilo res nekaj izrednega se celo za Smarje, kjer smo vajeni velikih cerkvenih slovesnosti in lepih romarskih shodov. Zadnje nedelje se je pri Sv. Roku zbralo poleg mnogoštevilnih vsakoletnih praznovalec naše »smarjetske nedelje« tako veliko deklet iz cele dekanije in sosednih okrajev ter še posebej od Sv. Križa, Kostrivnice in St. Petra, kakor še malokdaj. Jih je pa tudi prisrčno pozdravljali prijazni hrib z jedrnatimi besedami naših deklet, lepim petjem in godbo ter neštetiimi venci in šopki evetlic, pa tudi z visokimi mlaji, katere so postavili tukajšnji fantje. Gotovo se bo vsak udeleženec rad še dolgo spominjal dolge evharistične procesije, predvsem pa prelepih cerkvenih govo-

rov in izvencerkvenega navduševanja za izvrševanje Slomškovih nauk in navodil. Bog povrne ves trud prirediteljem in daj svetlo vztrajnost udeleženkam dekliškega shoda! — Lepo število kresov smo gledali na predvečer sv. Cirila in Metoda n. pr. v Šerovem, na Konuškem, v Škofiji, nad Brezjem, pri Sv. Barbari, v Senovici, v Močlah, ki se je prvi prikazal. Pa preko vseh je obračal pozornost na se velikanski plamen visoko gori v Savinjski dolini. Še le tri dni pozneje smo izvedeli, da to ni bil kres, ampak da je gorela — tudi pri nas priljubljena romarska cerkev sv. Križa na gori Oljki. Skraja nismo verjeli; ko pa so prišla nova neizpodbitna poročila, smo se solzili. Smo sicer revni, pa se homo že kolikor-toliko odzvali prošnji župnega urada v Polzeli in pomagali, da se škoda popravi.

Vprašanja in odgovori.

S. P. v M. Ali se bo smela sestra poročiti, če bo sedaj v bolnici v službi? — Seveda se bo smela, saj ne bo postala nuna. Prijave sprejema bolnišnica sama.

F. M. v St. Kupil sem parcelo, ki pa jo je že prej dal neki drugi kupec odmeriti, pa je od kupčije odstopil. Ali mu moram res jaz plačati geometra? — To je stvar pogodbe. Če imate v pogodbi z lastnikom parcelo, da to plačate, potem da, sicer pa ne. Glede stavbenega dovoljenja se obrnite na občino. Gotovo se bo držala predpisov in vam ne bo naga-jala.

Isti: Ali mora oče plačati za polnoletno hčerko, če gre v bolnico? — Ako zdravnik zahteva, da mora v bolnico, bo moral plačati, ker je hčerka na domu in ni samostojna. Ako bi bila v samostojnem gospodinjstvu, tedaj ne, pač pa bi prišla na občinske stroške, kar bi premožni oče gotovo ne dopustil.

M. K. v M. N. Prevzel sem od očeta posestvo brez dolga. Oče je bil porok in bi sedaj moral plačati. Ali moram jaz za njega plačati? — Oče še živi. Vas njegove obveznosti ne tičejo, ako je že pol leta od tedaj, ko se je posestvo na vas prepisalo. Ako ne, bodo izpodbijali predajo posestva in bo treba nove pogodbe. Če ste očetu še kaj dolžni, lahko tisto tudi zarubijo, razen primeren, od sodnije priznan prevzitek.

J. K. V. Ali lahko dobim sedaj doto, ki je vknjižena na bratovem posestvu, ali vsaj obresti? — O tej zadevi smo pisali te dni poseben članek, ki ste ga gotovo brali. Zglasite se na sodišču, kjer vam bodo dali polnoletnostno potrdilo. Sodišče se dalje za vas in vašo doto ne bo zanimalo. Doto in obresti mora brat izplačati, ali z vami napraviti dogovor.

H. B. v Č. Zavarovan sem za življenje za 15.000 Din. Če sedaj izstopim, kaj dobim? — Če kratkomalo prenehate plačevati, ne dobite nič. Poglejte na policij, kjer je na koncu napisano, kaj je po treh letih vredna. Bolje je, da plačujete dalje!

Isti: Zavarovalna doba je potekla. Odgovor dal sem v priporočenem pismu. Ali se lahko

Pri motnjah prebave, želodčnih bolečin, zgagi, slabostih, glavobolu, migljanju oči, razdraženih živcev, nespanju, oslabeledosti, nevolji do dela povzročil naravna »Franz Josefova« grenčica odprto telo in olajša krvni obtok. Poizkusi na univerzitetnih klinikah so dokazali, so alkoholiki, ki so trpeli na želodčnem katarju, v kratkem času zopet dobili veselje do jedi z uporabo staropreizkušene »Franz Josefove« vode. »Franz Josefova« voda se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in špicerijskih trgovinah.

zavarujem drugod? — Imate pravico odgovoriti, ko rok poteče, ter se zavarovati drugod. Dosedanja zavarovalnica vam nič ne more. Zavarujte se pri Vzajemni zavarovalnici ter pišite takoj v tej zadevi kot tudi v prvi zadevi g. Franju Žebotu, Maribor, Loška ulica.

K. M. v L. Ali se res da na krvi otroka spoznati, čigav da je? — Zdravniki to lahko ugotovijo, vendar se to ne smatra za edini dokaz.

F. B. v Č. Ali se je treba učiti gostilničarsko obrt kot kako drugo? — Da. Tudi za to obrt je predpisana učna doba. Učna doba je po zakonu določena od 2 do 4 let. Napraviti morate pogodbo pri gostilničarski zadrugi v smislu par. 260 obrtnega zakona.

K. A. v L. Kako prisilim očeta nezakonskega otroka, da skrbi zanj? — Vaš otrok ima varuha. Ta naj gre na sodišče, ki je dolžno pomagati tudi v tem slučaju. Celotni slučaj javite v priporočenem pismu na socialno ministrstvo, ki bo zadevo uredilo.

M. P. v T. Tožaril sem se, ali se sedaj rešim lahko stroškov s tem, da prepisem posestvo? — Žal ne bo več časa. Vknjižbo bo advokat izpodbijal, ker ne bo stara šest mesecev. Boste morali plačati svoje pravde! Boljše je, nič se tožariti!

M. M. G. Koliko sme advokat računati za opomin? — Navadno računa okoli 30 Din; sme pa seveda več, kakoršno svoto pač opominja.

S. M. v K. Posodila sem prijateljici denar, potrdila mi je pismeno, češ, da ga bo dalje posodila. Koga moram sedaj jaz terjati? — Pač to, ki je od vas prejela denar in potrdila, da ga vam vrne. Če ga je ona naprej posodila in izgubila, je to njena škoda.

A. M. v Z. Kam bi se šel moj sin učiti tapetniško obrt? — Žal vam na to vprašanje ne moremo odgovoriti, ker nam ni znano, kateri tapetnik potrebuje vajenca. Take stvari boste čitali v oglasih, ali pa boste tudi sami dali kot mali oglas: Grem za tapetniškega vajenca itd. . . .

Isti: Kako zaščitim materin prevzitek in doto, ker posestnik dela strašno dolgove? — Saj je oboje vknjiženo. Dolgovi, ki so se vknjižili za vašim, pridejo pozneje na vrsto. Odvetnik, ki je zadržal pogodbo, jo mora vrniti, ako pa noče, ga javite odvetniški zbornici v Ljubljani.

P. M. v P. Kdo plača pogrebne stroške, če niso pisani v prevzitektu? — Če so pisani, je stvar urejena. Če niso pisani, pa krščanski ljudje storijo tudi dobro delo. Pač pa lahko pri sodnji posredujete, da se prevzitek po letu 1919 po sedanjih razmerah preceni.

J. O. v Č. Ali moram res dati mesarju lačno živino, da jo tehta? — Ako se v pogodbi nista izrecno domenila, je živina tudi lahko sita.

P. P. v Sv. M. Kaj bo s kmeti, ko poteče rok zaščite? — O tej zadevi ste lahko brali našo članke, ki so dokazali, da je medsebojno zaupanje in kredit, ki ga pošten kmet uživa, več vreden, kot tak-le zakon zaščite.

O. J. v Sl. Ali za napajanje živine tudi zastari služnost po 30 letih? — Tudi. Ako ne delate škode, vam nihče ne bo branil, živine napajati.

I. P. v Sl. Ali me mora kdo prisiliti, da sprejem izvolitev v konkurenčni odbor? — Nihče. Vi ste napisali, da ne sprejmete in se tega držite.

S. F. v P. G. Ali ima Amerika konzulat v Zagrebu? — Ima. Zadoštuje naslov, ako pošljete priporočeno. Ameriški državljani gre lahko vedno v Ameriko. Obvezne vojaške službe ni.

J. O. v G. S. Več nas je v službi na graščini. Že šest mesecev ni nobene plače. Kako pridemo do nje? Ali smo v nevarnosti, da jo izgubimo?